

עין משפט
נר מצוה

12 א' מ'י פ'ינ מ'ל' מ'רד'ה
 ה'ל'י'ב מ'ת'נ' ש'ט'ו'פ'י
 ו'ס' מ'י' מ'ת'נ' ל'ח' ו'מ'ל'פ'י
 מ'ק'ל'ת' י'ס' מ'ל'ן ו'ג'י' ה'ר'מ'ב'ס'
 ה'ל'י'ב' ש'ט' מ'נ'ר'ב'ס' ו'ג'י' ל'ח'ל'
 מ'נ'ר'ב'ס' ה'ר'י'ף' ו'ג'י' מ'ל'פ'י
 13 ד' מ'י' ש' מ'ל'י'ס' ו'פ'ל'
 מ'ת'נ' ש'ט'ח'ן מ'ל'י'ס' מ'ת'נ'
 ש'ט'ו'פ'י' ש'ט' מ'ת'נ' מ'ט'
 14 ה' מ'י' מ'פ'י'י' מ'ת'נ' ה'ל'
 מ'ר'ד'ה ה'ל'י'ס' מ'ת'נ' ש'ט'
 ש'ט'ו'פ'י' ש'ט' מ'י' ב'ל'ג' מ'פ'י' א'
 15 ו' מ'י' מ'י'ד' מ'ל'י'ס' מ'ת'נ' מ'ת'נ'
 ה'ל'י'ס' מ'ת'נ' ש'ט' מ'ש'ט'ו'פ'י'
 16 ש'ט' מ'י' מ'ת'נ' מ'פ'י' א'
 17 ו' מ'י' ש' מ'ל'י'ס' ו'פ'ל'
 ש'ט' מ'ת'נ' מ'ט'

על כל דבר מפעו על שור
לחמור על שיה על שלמה
על כל אברה אשר ואמר כי
הוא זה עד האלהים יבא
דבר שניהם אשר ידשיען
אלהים ישלם שנים
לענה: שמות כב ח
אם לא ימצא הנגב ונקרב
לעל הבית אל האלהים אם
ישלח ידו במלמאת
ענה: שמות כב י

הרובא בסוף המסכת.

נרדחות, שנייא, הוא

מזמור דמיס, במשחתא, שחלקו

ממע דפחות משמות המקם קיים
יניס ורצא גופיה קאמר הכא
שייה שליו מני א"ל לתקוני
ימך כו' משמע דהמקם נטל
בפחות משמות ואומר רש"ס
כדא נרא משום דכך נחמן קאמר
לא ס"ל והכא משמיה דנפשיה
ת מפרש"י דהס מיייר בשליה
יעין דלמניהו רענ להיות כמות
מיייר בשליה דשיה הלוקא
ומי אז נמי י"ל דהי קאמר הס
כדעין והמקם האונאה
אלא לר"ך להחזירי והכא נמי הי"ק
קוני שדמין כו' ולר"ך להחזיר
נפשיה ולא כשאר אלס" דפחות
מות הויא מחילה: ד"ג בכוניסר
דאמר יתר משותי כמ"ל סק
אמרן אמא דאא אבא נפלא
וסא דבי דינא אבא אבא נפלא

יוני חם בדקדקנות לא שיך ביטול מקח אליה דרכ נחמן ו
להם ביטול מקח יש להם ו"ל דביטול מקח דהתם היינו ו
גל לא היו ביטול מקח והוא דזון מאה במאמין אי פלג דוקא
מן דוקא אי דקמני ע"כ פלג לאו דוקא אלא ר"ל יותר מפלג
כ"כ עבדיה. הנה דקמני שנגג דין ביטול יוצא מעילה
הר דבדרי תלמוד דברי מי שומעין לוי שהוא שוגג דהיה
העדר ואמר (ו) לכן טול טלה או שהוא אי או נתנו לכהן
הן מראש פעלים נחמיה הגנוז במשיכת הכסף והקשה ר"י
היה יודע שהוא כזה מגביה לא שיך לחימר דברי מי שומעין ואומר
אי אחאי מעל נמיא אין שליח לדבר עבירה דבדרי הרב ודבר
הנחת במעילה (דף סא.) דמי שזכר על דבית ולא זכר שליח
הרישית לפיכך מעל אותו שלא זכר ואותו שזכר מיד הוא מ"מ

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

גמ' הרי הן בלקוחות. עין
גטין דף מח ע"א תד"ה אי לאו
דלר"י:

(ב) גם' אומר רבא דא

דאמרת: (ב) שם שם וזה
דאמרת יתר: (ג) שם הדרתני
שלה שלא יניח משהו
במעלה: (ד) ישיי' היה
על המעשה. יני' ונכרת סוף
דף מג פשטי' דוקא חתר ישיין
שם בחסות: (ה) חס' היה
חמיו וכו' מן העלם וחמור
לכבוד חובנו טול טול זה:

א. יכולים למחות. הוס'

[illegible]

מקח לא אפרן אלא דלא אפר נפלו
שמואל דבי דינא. הא דאמר יתר על
שמות בטלה חלוקה לגמרי אמת
אלא שלא התו מחילה להיות שום
הכמים : בשלש שכן צ"ד אצל קבלו
עליהם להיות חלוקתם כדון שום
הדיין אפי' יתר על שמות מכרן
קיים דק"ל כרשב"ג דאמר מכרן קיים
במחנה כתובות פקח אלא למהני ידועות
(ו' ט') ולא ק"ל לרבה דלא דאמר דר
נחמן (ע"ל) הלכה כדברי חכמים : וסא
דאפרן שמוס דריך להאורי אונסה לא
אפרו אלא במטעלי. דלונאה בחיבה
בין כל קנה מיד עמיחל קא תורי' דבר
הקנה מיד (ע"ד) : צעליא. דבר
חלקוס בחבל לטול כל אחד דבעה
וביפה אלא העלום דדמים ונטל זה
דבעה כפי דמים וזה ביפה כפי דמים :
חוזר. שאין כל כשאר אונסות דק"ל
בכוסס (דמ ד' ט') : פחות משמות
מחיל אינס דמסס אין כל אדם יכול
למסס הדמים אצל עושה במדה טעות
הוא ואדעתא דהכי לא עביד(ט) : נימא
שלומו על אדם כמותו. תמיש שולמו
ולא השליח : אין שליח. תשוב שליח
לדבר עבירה שולמו שולמו אלא
הרי הוא כעושה מאליה : שליח שלא
עשה שליחותו. בני הקדש קאי שחי
אין.

הרב ודברי תלמיד
תנאי ו"שליח שלא
על עשה שליחותו
שליחותו דבעל
על אמאי נימא אין
על מעילה דילפא
תרומה משוי שליח
ונילף מינה משום
שני כתובים הבאים
הבאים כאחד אין
שליחות ד מאי
פשע בש"א לחייב
ה"א אינו חייב עד
לא שלא ידו וגו'
מר על כל דבר פרו
הלא נאמר דאם לא
אמר ב"ש לב"ה
מה לי שיכול אין לי
ולשלוחו מגין ת"ל
לב"ה אלא לב"ש
במחשבה כמעשה
וילף

הזהב (ב"מ דף נו.) אמר ר"נ הדך אמר רב (ס) חסדא חאנה
 אה ו"ה" איהא בירושלמי עד פלג יש לסס חאנה אבל ציר
 תו וצין מלה במאמן דוקא? אלא פחות ממאמן פירמא? א
 מה אבל 'מפלג' המקח קיים (ס) **לכא** מפע' נימא אין שפיה
 וצין מעילה במידה? א"כ כ' שלים דכר עבירה דלא שפיר למימר
 'מי משמע כפ' מרובה (ב"מ דף עט. ס) דקאמר הרי שגגז טלה
 בכורות צנו ויהא לן בעלם של חצירו ומסקי דמידי שפיה
 אמהא חייב הגזנ נימא אין שלים דכר עבירה ויתרן כיון שזין
 ויהא חייב (אפי' דנזכר השלים לדבר דמעל בעל הניח) ואמא
 תלמיד דכרי מי שומעין ואע"ג דנזכר השלים מעל בעל הניח
 על נזכר שיהא חנוני מעל והטעם לפי דמעילה אינו אלא שבוג
 קא אס נזכרו שיהא הא אס נזכר השלים לנד בעל הניח מעליה
 מוד

קאמער ריכטיג פון זיין אלע בשרות אבן ביתר משחת לא קאמער, שם, פ' א' און
 וקח קיים ואין לו להחזיר אונא, ריב"ג, ל' דבמאמריו הו' ביטול מקח, חס' כחובות צח
 ח' מאה ומשע יתר, חס' ה"א, פ' א' וידוע התלמוד דאין' דנזכר השיל' דר'ו מיד דמח' פ' א' א
 יליחתו, שם, פ' דבמשע דקא ונזכר שיל' דנזכר גבי חנוני לא נזכר שיל' פ' א' א
 דנאז לא דאריק מעילה בזה"ל, שם.

שליח מה שאמר לו בעל הבית (כעל הבית) מעל, ואם שנה שליח מעל. חטא. במעילה כתיב חטא. מצי. שחייב הנספח באינסוף.